

Końcowe stwierdzenie, że samo używanie stylizowanego kaktusa nie wpływa na charakter odróżniający wcześniejszego graficznego znaku towarowego w rozumieniu art. 15 ust. lit. a) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, jest dotknięte czterokrotnym naruszeniem prawa. Opierając swój wniosek wyłącznie na semantycznej zbieżności między logo i elementem słownym, Sąd nie zbadał, do jakiego stopnia element słowny „Cactus” miał charakter odróżniający i istotny dla wcześniejszego złożonego znaku towarowego. Sąd nie wziął pod uwagę różnic wizualnych i (ewentualnie) fonetycznych między logo a złożonym znakiem towarowym, błędnie oparł swoje końcowe ustalenia na wcześniejszej znajomości złożonego znaku towarowego przez odbiorców w Luksemburgu oraz nie wziął pod uwagę postrzegania przez odbiorców europejskich jako całości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer de Terrassa (Hiszpania) w dniu 23 września 2015 r. – Ramón Margarit Panicello/Pilar Hernández Martínez

(Sprawa C-503/15)

(2015/C 414/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer de Terrassa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ramón Margarit Panicello.

Strona pozwana: Pilar Hernández Martínez.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34, 35, 207.2, 207.3 i 207.4 Ley 1/2000 (ustawy 1/2000), regulując postępowanie administracyjne dotyczące dochodzenia zapłacenia wynagrodzenia pełnomocnika sądowego, są sprzeczne z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽¹⁾, ponieważ wykluczają one możliwość kontroli sądowej? W przypadku odpowiedzi twierdzącej.

Czy Secretario Judicial (sekretarz sądowy) w kontekście postępowania przewidzianego w art. 34 i 35 Ley 1/2000 jest „sądem” w rozumieniu art. 267 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej?

- 2) Czy art. 34 i 35 Ley 1/2000 są sprzeczne z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG ⁽²⁾ oraz z art. 6 ust. 1 lit. d), art. 11 i art. 12 dyrektywy 2005/29/WE ⁽³⁾, ponieważ wykluczają one kontrolę z urzędu ewentualnych nieuczciwych warunków lub nieuczciwych praktyk handlowych zawartych w umowach podpisanych pomiędzy adwokatami a osobami fizycznymi, działającymi w celach niezwiązanych z ich działalnością gospodarczą?

- 3) Czy art. 34 i 35 Ley 1/2000 są sprzeczne z art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 2 i pkt 3. 1 lit. q) załącznika do dyrektywy 93/13/EWG, ponieważ uniemożliwiają one w praktyce dowód w postępowaniu administracyjnym w sprawie roszczenia o zapłatę wynagrodzenia pełnomocników sądowych („jura de cuentas”) w celu rozstrzygnięcia sporu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L 95, s. 29).

⁽³⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („Dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van Koophandel Gent (Belgia) w dniu 24 września 2015 r. – Agro Foreign Trade & Agency Ltd/Petersime NV

(Sprawa C-507/15)

(2015/C 414/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van Koophandel Gent

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agro Foreign Trade & Agency Ltd

Strona pozwana: Petersime NV

Pytania prejudycjalne

Czy stanowiąca transpozycję dyrektywy w sprawie przedstawicieli handlowych⁽¹⁾ belgijska ustawa o umowie przedstawicielstwa handlowego jest zgodna z tą dyrektywą lub z postanowieniami układu stowarzyszeniowego – którego wyraźnym celem jest przystąpienie Turcji do Unii Europejskiej – lub ze zobowiązaniami między Turcją a Unią Europejską mającymi na celu usunięcie wszelkich ograniczeń w dziedzinie swobodnego świadczenia usług między nimi, jeśli ta belgijska ustawa o umowie przedstawicielstwa handlowego stanowi, że akt ten stosuje się wyłącznie względem przedstawicieli handlowych z oddziałem głównym w Belgii, natomiast nie stosuje się w wypadku gdy przedsiębiorstwo zlecające z siedzibą w Belgii i przedstawiciel handlowy z siedzibą w Turcji dokonali wyraźnego wyboru prawa właściwego na rzecz prawa belgijskiego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek (Dz.U. L 382, s.17).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 25 września 2015 r. w postępowaniu administracyjnym w przedmiocie kontroli legalności pomiędzy Agrodetalė UAB a Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija

(Sprawa C-513/15)

(2015/C 414/25)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas